

Główne wnioski raportu:

Polscy posłowie w Parlamencie Europejskim *Aktywność i wpływ na krajową scenę polityczną*

Polscy posłowie do PE na forum izby

- Polscy posłowie do PE posiadają **duże doświadczenie merytoryczne**. Ponad połowa z nich (30 osób) zasiadała wcześniej w parlamencie krajowym, nieco mniej pracowało w rządzie (19 osób) oraz organizacjach międzynarodowych (23 osoby). Wśród polskich członków EPP-ED, PES i ALDE dominują osoby z doświadczeniem parlamentarnym i międzynarodowym, a w UEN, ID i wśród posłów niezrzeszonych (NI) – działacze samorządowi.
- Na łączną liczbę 54 posłów z Polski, mniej niż połowa należy do dwóch największych frakcji Parlamentu (PES i EPP-ED). **Polacy są jedną z bardziej rozproszonych delegacji**. Podyktowane jest to przeniesieniem podziałów krajowych na scenę europejską. Najbardziej rozdrobniona jest pod tym względem polska prawica i centroprawica (na EPP-ED, UEN, ID oraz posłów niezrzeszonych – NI). Hipotetyczny udział wszystkich polskich posłów prawicowych i centroprawicowych we frakcji chadeckiej spowodowałby, że polska reprezentacja w EPP-ED stałaby się drugą po niemieckiej, najliczniejszą grupą narodową w najsilniejszej frakcji PE.
- Ważnym miernikiem skuteczności posła jest objęcie funkcji **sprawozdawcy**. Wśród polskich posłów **dominują członkowie EPP-ED**, którzy złożyli 26 z 38 „polskich” sprawozdań (do marca 2007 r.). Następni w kolejności są przedstawiciele PES (8) i UEN (4). Najwięcej sprawozdań przygotowali: B. Kudrycka i J. Saryusz-Wolski. Ze względu na rozdrobnienie polskiej reprezentacji, procentowy udział sprawozdań Polaków był niższy od większości delegacji z nowych krajów członkowskich, których posłowie skoncentrowani byli wokół 2–3 najsilniejszych frakcji PE (styczeń 2007 r.).
- Polscy posłowie upatrują swoją główną rolę w tworzeniu legislacji, uznając prace w komisjach za najważniejszy wyznacznik skuteczności. W komisjach dominują posłowie z EPP-ED, UEN oraz PES. Polscy członkowie UEN, ze względu na swoją liczebność, mają największą obsadę członków (25) i zastępców (21) w komisjach. Polscy posłowie z EPP-ED i PES mają po 15 członków (i podobną liczbę zastępców), lecz o ich sile świadczą stanowiska w kierownictwie komisji (Komisja Spraw Zagranicznych, Komisja Budżetowa, Komisja Kontroli Budżetowej, Komisja Rozwoju Regionalnego).
- Inną formą aktywności jest liczba zgłaszanych propozycji **rezolucji**. W klasyfikacji tej **dominują posłowie UEN** (K. Szymański, M. Kamiński). Polscy posłowie często uznawali składane propozycje w najważniejszych kwestiach za swoje największe sukcesy w obecnej kadencji PE.

- We wszystkich frakcjach parlamentarnych, w których są obecni polscy posłowie, odczuwana jest znaczna rozpiętość przekonań, np. w sprawach gospodarczych (w EPP-ED), w kwestii instytucjonalnej przyszłości UE (w UEN oraz EPP-ED). Na przykładzie kilku kluczowych głosowań zaobserwowano, że **największą spójnością z własną frakcją** odznaczają się polscy posłowie z **PES oraz ALDE**.

Wybrani polscy posłowie do PE w debacie krajowej

- Polscy posłowie do PE stosunkowo **często przebywają w kraju**. Zarówno ci, którzy piastują funkcje kierownicze, jak i pozostali członkowie partii, często uczestniczą w posiedzeniach partii krajowych i mają wpływ na przygotowywanie oficjalnych stanowisk politycznych.
- Posłowie oceniają swój **wpływ na stanowisko partii w kwestiach europejskich jako minimalny**. Wiąże się to z trwającym na scenie krajowej ostrym konfliktem politycznym, który dominuje krajobraz medialny, oraz z przekonaniem, że decyzje o fundamentalnym znaczeniu dla Polski zostały już podjęte (akcesja, perspektywa budżetowa). Badani posłowie przyznali, że ich rozmowy z partyjnymi liderami dotyczą głównie polityki krajowej, a nie spraw europejskich. Świadczy to o **małej wadze przykładanej przez kierownictwa partii do problematyki unijnej**. Takie podejście partii powoduje określone konsekwencje: decydowanie o problemach dyskutowanych na forum Parlamentu jest automatycznie cedowane na posłów w PE.
- Partie krajowe w różnym stopniu uwydatniają tematykę europejską i działalność swoich reprezentantów w PE. Porównanie stron internetowych pokazuje, że największą uwagę zwracają na to: **LPR, Demokraci.pl. i PiS**, a w mniejszym stopniu: PO, SLD, Samoobrona oraz PSL.
- Aktywność komunikacyjną polskich posłów można zbadać na podstawie porównania **liczby odniesień do ich stron internetowych**, istniejących na innych stronach www. W tej klasyfikacji prym wiodą jedni z bardziej aktywnych posłów w PE: J. Buzek, L. Geringer de Oedenberg, K. Szymański, M. Libicki. Polscy posłowie w różnym stopniu są obecni w mediach krajowych. Dominują przede wszystkim znane osobowości z życia politycznego (B. Geremek, J. Lewandowski, J. Buzek).
- W grupie posłów uczestniczących w krajowym życiu publicznym można wyodrębnić trzy podstawowe typy: osoby mocno kojarzone w mediach z własnymi partiami krajowymi ze względu na pełnione funkcje (np. A. Bielan, M. Kamiński, J. Onyszkiewicz, J. Saryusz-Wolski), obecne w kraju w roli komentatorów (np. W. Roszkowski, B. Sonik, K. Szymański), skupiające się na wybranych obszarach polityk UE oraz na działaniach w terenie (np. J. Buzek).

Raport ukazał się w ramach projektu badawczego ISP p.t. „Wpływ integracji europejskiej na polską scenę polityczną po wejściu Polski do UE” realizowanego pod kierunkiem prof. dr hab. Leny Kolarskiej-Bobińskiej i dr Jacka Kucharczyka, we współpracy z Fundacją im. Friedricha Eberta. Autorzy raportu: Jarosław Cwiek-Karponiowicz, Piotr Kazmierkiewicz i Magdalena Pucyk. Książka dostępna jest w wersji polskiej i angielskiej.